

Scénář k rozhlasové reportáži
Jaromír Dus
„Farářem pod rudou hvězdou”

**Zpracovali: Agáta Mančušková, Ondřej Blahut, Adéla Soukupová,
Natálie Bartošová – žáci 7. a 8. ročníku ZŠ Londýnská**

Vyučující: Michaela Jančová, Jana Müllerová

Jaromír Dus, se narodil 27. září 1938 v Brně do rodiny praktikujících evangelíků. V současné době žije v Praze.

V květnu 1946 byl z Brna vypraven transport Červeného kříže do Švýcarska. Pan Jaromír Dus byl vážně nemocný a pobyt tam mu zachránil život. Ujala se ho rodina chudého sedláka na malé vesnici.

A tak se stalo, že když jsem vyprávěl o tom, jak tam tak hrozně chudě žijí v té rodině, že moje maminka poslala do Švýcarska balíček s potravinami, s cukrem.

Pan Dus vystudoval teologii a stal se evangelickým farářem. V roce 1962 dostal povolávací rozkaz do Českých Budějovic. Když dorazil do kasáren, sdělili mu, že ho tam nechtějí. Po zbytek dne ho pak vozili po okolních posádkách a snažili se ho někam umístit. Nakonec skončil u tankistů.

Já jsem pošetile se snažil na té vojně se něco naučit, takže jsem měl možnost naučit se morseovku a dělat radistu, ale pak ti, tzv. kontrarozvědka, usoudila, že přece já nemůžu mít radiostanici náčelníka, když jsem potenciální nepřítel.

Když se pan Dus vrátil z vojny, začal působit znovu jako farář. Po roce 1968 se zapojil do distribuce letáků s protestními hesly.

Jednou brzy ráno se u něj doma objevila STB a udělala domovní prohlídku. Našli letáky a osobní dopisy ze zahraničí. Odvezli ho do vazební věznice v Ruzyni. Na cele byl se dvěma chlapci, Pepou a Josefem.

Ten jeden chlapec, on mi řekl něco v tom smyslu: Vy vypadáte hrozně slušně. Vždycky, než začnete odpovídat na nějakou otázku, tak si v duchu řekněte "POLIB MNĚ PRDEL". A pak teprve odpovídejte. To byla nejlepší rada, kterou jsem v životě dostal.

Policisté se snažili, aby je člověk měl rád, před tím ho však varovali Josef a Pepa.

Ten vztah, oni jsou tak rafinovaný, opravdu. Vždycky někdo je hodnej, někdo je zlej, a člověk tam nemá tolik příležitostí, takže opravdu je to velice jednoduchý nějak uznat, že jsou to vlastně kamarádi, a že vlastně to myslej dobře.

V listopadu roku 1971 nastoupil společně se svým přítelem Ladislavem Hejdánkem trest. Byli obviněni z podvracení republiky a dostali 15 měsíců. Do vězení se mu podařilo výměnou za cigarety propašovat Nový zákon.

My jsme přišli na Pankrác, v tom parčíku jsme si koupili párek v rohlíku, poseděli jsme na lavičce, rozloučili jsme se, a já jsem šel, zazvonil jsem a říkal jsem: „Tak mě zavřete.“

Po návratu z vězení vystřídal mnoho zaměstnání. K církevní službě se vrátil až roku 1988. Do nedávné doby působil pan Dus jako farář v armádě. A jeho slova na závěr?

Mám z těch dětí a z mladých lidí mám většinou velkou radost. Já doufám, že za nějakých pár let, 20 let, že budeme normální společnost. Tak to ještě chvíli potrvá.